

عنوان مقاله:

تحلیل عدم قطعیت برآورد بارش مدل های اقلیم جهانی در حوضه سواحل جنوبی دریای خزر

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی حفاظت خاک و آبخیزداری با محوریت «پایش و ارزیابی منابع و مدیریت آنها در حوزه های آبخیز» (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه جعفرزاده - دکترای اقلیم شناسی دانشگاه تبریز

باقر قرمز چشمه - استادیار پژوهشی پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی

خلاصه مقاله:

برآورد و تحلیل مقادیر بارش حوضه های آبخیز در دوره های آتی از الزامات برنامه ریزی دقیق در مناطق مختلف است. مدل های مختلفی برای برآورد مقادیر آتی بارش مورد استفاده قرار می گیرد، مهم ترین مساله در رابطه با به کارگیری نتایج به دست آمده از مدل های جهانی محاسبه ی میزان عدم قطعیت آنها است. در پژوهش حاضر درحوضه سواحل جنوبی دریای خزر از داده های بارندگی هفت ایستگاه سینوپتیک (انزلی، آستارا، بابلسر، گرگان، نوشهر، رامسر و رشت) استفاده شد. برای تحقق اهداف پژوهش از خروجی مدل HadCM3 استفاده شد. داده های استفاده شد. داده های AOGCM با استفاده از مدل SDSM ریزمقیاس شد و پارامترهای آماری مرتبط با بارش محاسبه شد. مقادیر بارش برای دوره مشاهده ای شبیه سازی شد و پس از تایید تطابق مقادیر داده های شبیه سازی شده با داده های مشاهده ای، مقادیر دوره آتی 2011-2039 برآورد شد. مقدار عدم قطعیت برآورد به وسیله معیارهای MAE و MBE، و آزمون من-وینتی بصورت ماهانه محاسبه و سپس مقایسه شد. مطابق نتایج به دست آمده، در بیشتر ایستگاه ها کمترین مقدار خطای برآورد بارش در ماه های فصل بهار به دست آمد. کمینه مقدار عدم قطعیت بارش در ایستگاه بابلسر و بیشینه عدم قطعیت در ایستگاه نوشهر محاسبه شد. با توجه به نتایج آزمون من وینتی، عدم قطعیت برآورد در ماه نوامبر، فوریه و اوت کمتر از سایر ماه ها به دست آمد

کلمات کلیدی:

آزمون وینتی، بارش، سواحل جنوبی دریای خزر، عدم قطعیت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/908299>

